

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 2Sžo/24/2016
Identifikačné číslo spisu: 1014201881
Dátum vydania rozhodnutia: 26.04.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Jozef Hargaš
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:1014201881.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: Lesoochranárske zoskupenie VLK, občianske združenie, Tulčák 310, zastúpený: JUDr. Iveta Rajtáková, advokátka, Štúrova č. 20, 042 83 Košice, proti žalovanému: Ministerstvo životného prostredia Slovenskej republiky, Námestie Ľudovíta Štúra 1, 812 35 Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 7429/2014-1.10 (22/2014 - rozkl.) zo dňa 3.9.2014 o odvolaní žalovaného proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave, č. k. 5S 243/2014-82 z 20. októbra 2015, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky odvolanie žalovaného proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave č. k. 5S/243/2014-82 z 20. októbra 2015 o d m i e t a.

Žiaden z účastníkov n e m á právo na náhradu trov odvolacieho konania.

Odôvodnenie

Žalobou doručenou krajskému súdu v Bratislave dňa 11.11.2014 sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 7429/2014-1.10 (22/2014- rozkl.) zo dňa 03.09.2014, ktorým bol zamietnutý rozklad žalobcu a potvrdené prvostupňové rozhodnutie Ministerstva životného prostredia Slovenskej republiky, odboru štátnej správy ochrany prírody č. 5238/2014-2.3 zo dňa 15.07.2014, ktorým Poľovníckemu spolku Chocholná ministerstvo životného prostredia povolilo výnimku zo zákazov ustanovených v § 35 ods. 1 písm. b) a e) zákona č. 543/2002 Z. z. o ochrane prírody a krajiny, t. j. povolilo usmrtiť - odstreliť - jedného jedinca medveďa hnedého v poľovníckom revíre Chocholná, držať ho a prepravovať.

Napadnutým uznesením zo dňa 20.10.2015 č. k. 5S/243/2014-82 Krajský súd v Bratislave konanie prerušil do právoplatného skončenia konania vedeného na Krajskom súde v Trenčíne pod sp. zn. 13S/61/2009

V čas podaným odvolaním žalovaný uviedol, že záver vyplývajúci z napadnutého uznesenia Krajského súdu v Bratislave o prerušení konania v tejto veci „v konaní na Krajskom súde v Trenčíne pod sp. zn. 13S/61/2009 ide o otázku vecne súvisiacu s konaním vedeným na tunajšom súde pod sp. zn.

5S/243/2014, za účasti totožných účastníkov“ je ničím nepodložený, nezodpovedá skutkovému stavu vyplývajúcemu z predloženého administratívneho spisu, a preto prerušenie súdneho konania Krajským súdom v Bratislave považuje žalovaný za nedôvodné, nakoľko v správnom konaní ukončenom rozhodnutím preskúmaným v tomto súdnom konaní, nebolo sporné účastníctvo LZ VLK, práve naopak, LZ VLK si svoje práva uplatňoval v celom konaní, tak pred správnym orgánom ako aj pred príslušnými súdmi Slovenskej republiky.

Poukázal na to, že z napadnutého uznesenia Krajského súdu v Bratislave nie je zrejmé, z akého dôvodu došlo k prerušeniu konania a ako toto konanie vecne súvisí s konaním vedeným pred Krajským súdom v Trenčíne sp zn. 13S/61/2009. Žalovaný má za to, že Krajský súd v Bratislave dospel k nesprávnemu skutkovému zisteniu a nesprávne právne posúdil vec.

Vzhľadom na vyššie uvedené žalovaný navrhol, aby odvolací súd napadnuté uznesenie Krajského súdu v Bratislave zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Dňom 1.7.2016 nadobudol účinnosť zák. č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej len SSP) upravujúci v zmysle § 1 a) právomoc a príslušnosť správneho súdu konajúceho a rozhodujúceho v správnom súdnictve, b) konanie a postup správneho súdu, účastníkov konania a ďalších osôb v správnom súdnictve.

Podľa § 492 ods. 2 SSP, odvolacie konanie podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) prejednal vec podľa § 212 ods. 1 v spojení s § 246c OSP, bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250ja ods. 2 veta prvá OSP) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je prípustné.

V správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť postupu a rozhodnutí orgánov verejnej správy, ktorými sa zakladajú, menia alebo zrušujú práva alebo povinnosti fyzických alebo právnických osôb, ako aj rozhodnutí, ktorými práva a právom chránené záujmy týchto osôb môžu byť priamo dotknuté (§ 244 ods. 1, 2 OSP).

V prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu, súd postupuje podľa ustanovení druhej hlavy piatej časti OSP (§ 247 ods. 1 OSP).

Základným poslaním správneho súdnictva je ochrana práv občanov a právnických osôb, o ktorých sa rozhodovalo v správnom konaní (čl. 46 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky); ide o právny inštitút, ktorý umožňuje, aby sa každá osoba, ktorá sa cíti byť rozhodnutím, či postupom orgánu verejnej správy ukrátená, dovolala súdu, ako nezávislého orgánu a vyvolala tak konanie, v ktorom správny orgán už nebude mať autoritatívne postavenie, ale bude účastníkom konania s rovnakými právami, ako ten, o koho práva v konaní ide.

Podľa § 109 ods. 1 písm. b/ OSP súd konanie preruší, ak rozhodnutie závisí od otázky, ktorú nie je v tomto konaní oprávnený riešiť. Rovnako postupuje, ak tu pred rozhodnutím vo veci dospel k záveru, že všeobecne záväzný právny predpis, ktorý sa týka veci, je v rozpore s ústavou, zákonom alebo medzinárodnou zmluvou, ktorou je Slovenská republika viazaná; v tom prípade postúpi návrh ústavnému súdu na zaujatie stanoviska.

Podľa § 201 ods. 1 OSP účastník môže napadnúť rozhodnutie súdu prvého stupňa odvolaním, pokiaľ to zákon nevyklučuje. Ak z právneho predpisu vyplýva určitý spôsob vyrovnania vzťahu medzi účastníkom a vedľajším účastníkom, môže podať odvolanie aj vedľajší účastník.

Podľa § 246c ods. 1 OSP pre riešenie otázok, ktoré nie sú priamo upravené v tejto časti, sa použijú

primerane ustanovenia prvej, tretej a štvrtej časti tohto zákona. Opravný prostriedok je prípustný, len ak je to ustanovené v tejto časti. Proti rozhodnutiu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky opravný prostriedok nie je prípustný.

Napadnutým uznesením Krajský súd v Bratislave konanie prerušil do právoplatného skončenia konania vedeného na Krajskom súde v Trenčíne pod sp. zn. 13S/61/2009. Do poučenia tohto rozhodnutia krajský súd uviedol údaj o prípustnosti odvolania.

Odvolanie v správnom súdnictve (ale aj v iných druhoch právom regulovaných aplikačných procesov) predstavuje opravný prostriedok. Jeho účelom je teda dosiahnuť nápravu autoritatívnych rozhodnutí porušujúcich práva účastníkov konania. Z toho vyplýva, že účastník konania má právo podať opravný prostriedok, ak ním napadnuté rozhodnutie v závislosti od procesného postavenia účastníka konania mení jeho právne pomery alebo ich naopak ponecháva nezmenené spôsobom, s ktorým účastník nesúhlasí. To všetko za predpokladu, že zákon prípustnosť opravného prostriedku nevyklučuje. V právnej úprave ustanovenej v § 246c ods. 1 veta druhá OSP zákonodarca prejavil vôľu tak, že opravný prostriedok je prípustný, len ak je to ustanovené v tejto časti, a to vzhľadom na charakter a účel správneho súdnictva ustanoveného v piatej časti OSP, účelom ktorého je zabezpečiť efektívny a urýchlený prieskum zákonnosti rozhodnutí orgánov verejnej správy vydaných v administratívnom konaní. Odkaz na predošlé tri časti OSP v uvedenom ustanovení v jeho prvej vete je limitovaný primeranosťou ich použitia. Primeranosťou rozumieme najmä to, že ide o použitie procesných pravidiel inak platných v sporových a v nesporových konaniach (v súkromnoprávnom súdnictve), a preto je namieste ich vykladať a aplikovať so zreteľom na účel, ktorý sleduje správne súdnictvo a ktorý je vymedzený v § 244, a na cieľ, ktorý treba dosiahnuť pri riešení konkrétnej procesnej otázky. Primeranosť používania je limitom aj pre odvolacie konanie. Dôvody takých opravných prostriedkov sú špecifické a rovnako vyjadrujú, najmä v otázkach prípustnosti, cieľ správneho súdnictva.

Z uvedeného vyplýva, že aj keď sa inštitút prerušenia konania v správnom súdnictve spravuje ustanoveniami tretej časti OSP (§ 107 a nasl.), prípustnosť odvolania proti rozhodnutiu správneho súdu o návrhu účastníka konania na prerušenie konania sa nebude spravovať všeobecnou úpravou prípustnosti odvolania (§ 201 a § 202), ale osobitnou úpravou v ustanovení § 246c ods. 1 veta druhá OSP. Keďže v piatej časti OSP sa v súvislosti s prípustnosťou odvolania proti rozhodnutiu súdu o návrhu na prerušenie konania nenachádzajú žiadne ustanovenia, proti takému rozhodnutiu správneho súdu odvolanie nie je prípustné. Na uvedenom nič nemení ani nesprávne poučenie správneho súdu prvej inštalácie o prípustnosti odvolania.

Z uvedených dôvodov Najvyšší súd Slovenskej republiky odvolanie žalobcu ako odvolanie podané proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je odvolanie prípustné odmietol podľa § 246c ods. 1 v spojení s § 218 ods. 1 písm. c) OSP.

Naviac najvyšší súd zistil, že v konaní vedenom na Krajskom súde v Trenčíne pod sp. zn. 13S/61/2009 bolo rozsudkom zo dňa 28.6.2017 zrušené rozhodnutie Okresného úradu Trenčín. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 10.8.2017.

Z uvedeného vyplýva, že účinky prerušenia tohto konania, v ktorom je podané odvolanie už uplynuli, pretože prerušenie konania bolo časovo obmedzené na dobu do skončenia iného konania, t. j. konania vedenom na Krajskom súde v Trenčíne pod sp. zn. 13S/61/2009, tak ako bolo uvedené vyššie. Uvedené konanie bolo právoplatne skončené dňom 10.8.2017, kedy nadobudol právoplatnosť rozsudok Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 13S/61/2009, ktorým bolo zrušené rozhodnutie Okresného úradu v Trenčíne

To znamená, že v čase rozhodovania o odvolaní už konanie prerušené nie je a súd, ktorý konanie prerušil je povinný pokračovať v konaní zo zákona.

Ďalej to znamená, že odvolaním napadnuté rozhodnutie o prerušení konania zaniklo inak a teda zanikol aj predmet odvolacieho konania.

Za tohto stavu vo veci, by taktiež odvolaciemu súdu nezostávalo nič iné, (za predpokladu, že by bolo odvolanie prípustné) ako odvolanie žalovaného podľa § 218 ods. 1 pís. e) OSP v spojení s § 246c ods. 1 vety prvej OSP z dôvodu, že rozhodnutie napadnuté odvolaním zaniklo inak, odmietnuť.

Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v danej veci rozhodol pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.